

EIROPAS PARLAMENTS

2004

2009

Ārlietu komiteja

2007/2139(INI)

4.10.2007

ATZINUMS

Sniegusi Ārlietu komiteja

Attīstības komitejai

par Eiropas Savienību un humāno palīdzību
(2007/2139(INI))

Atzinumu sagatavoja: *Vittorio Agnoletto*

PA_NonLeg

IEROSINĀJUMI

Ārlietu komiteja aicina par jautājumu atbildīgo Attīstības komiteju savā rezolūcijas priekšlikumā iekļaut šādus ierosinājumus:

1. atbalsta Komisijas priekšlikumu, kurā, lai veicinātu Eiropas humānās palīdzības politiskos mērķus un pilnveidotu šīs palīdzības sniegšanas kārtību, principus un tehniskos līdzekļus, ir paredzēts parakstīt iestāžu deklarāciju „Eiropas konsenss par humāno palīdzību”, kas ir pirmais īstais politiskās virzības dokuments, kopš 1996. gadā ir pieņemti palīdzības pārvaldības tehniskie noteikumi;
2. ir pārliecināts, ka Eiropas Savienības un tās 27 dalībvalstu humānās palīdzības pasākumi steidzami ir jāpadara tehniskā un politiskā ziņā savstarpēji papildinoši, saskaņoti, efektīvi un koordinēti, lai globālā humānā palīdzība būtu visatbilstošākā; atbalsta to, ka Komisija ir uzsvērusi — jāpalielina Eiropas Savienības un dalībvalstu rīcības saskaņotība, kas ir topošās deklarācijas galvenais un noteicošais princips; aicina Padomi un dalībvalstis atbalstīt Komisijas stratēģiju un padarīt humānās palīdzības sniegšanu par morālu un politisku pienākumu, kura pamatā ir Eiropas pilsoņu solidaritāte un palīdzības efektivitāte, nevis valsts vai postkoloniālās intereses;
3. aicina Padomi un dalībvalstis īpaši ievērot politiskās saistības un termiņus, kas paredzēti Hiogo Vispārējā rīcības programmā, kuru 168 valstis parakstīja 2005. gadā Kobē Pasaules konferencē par dabas katastrofu samazināšanu un kuras mērķis ir līdz 2015. gadam par 50% samazināt cilvēku upurus humanitāro katastrofu laikā, kā arī veicināt labāku humānās palīdzības koordinēšanu ar sadarbību attīstības jomā;
4. apzinās, ka, neaizmirstot patiesās humānās vajadzības un steidzami risināmos jautājumus un vienlaikus īpašu uzmanību pievēršot visneaizsargātākajām iedzīvotāju grupām, piemēram, sievietēm un bērniem, ir jāaizsargā un jāpilnveido humānās palīdzības humānisma, neitralitātes, objektivitātes un neatkarības principi (to pārkāpšana var kaitēt gan humānās palīdzības organizāciju darbiniekiem, gan iedzīvotājiem, kam šo palīdzību sniedz), kā arī apzinās, ka humānās palīdzības sadalē jāievēro nediskriminācijas princips; turklāt ir pārliecināts, ka ārkārtas humānā palīdzība politiski papildina centienus atsākt vai atbalstīt politisku un diplomātisku risinājumu meklēšanu krīzēm, kas izraisījušas ārkārtas stāvokli; uzskata, ka Eiropas Savienības ārpolitikas un humāno pasākumu stratēģiskai iezīmei jābūt koncepcijai par palīdzības, rehabilitācijas un attīstības saikni (*LRRD*), tāpēc atbalsta Komisijas priekšlikumu noteikt *LRRD* izmēģinājuma projekta valstis, kam ir pieredze šajā jomā, it īpaši konkrētos reģionos, kuri stipri cieš no klimata pārmaiņu sekām un kuriem vajadzīga īpaša pārraudzība, kā arī uzskata, ka šim risinājumam būtiski jāietekmē ES humānās palīdzības stratēģiju panākumi;
5. uzsver, ka, sniedzot humāno palīdzību, jāņem vērā attīstības un saimnieciskā pastāvība un ka šo pasākumu rezultātā valstis vai reģionus, kas saņem palīdzību, nedrīkst padarīt pārāk atkarīgus no turpmākās palīdzības vai ārējā atbalsta;
6. uzskata, ka lielāka uzmanība jāpievērš to palīdzības organizāciju darbinieku drošībai un aizsardzībai, kuriem regulāri jānododas uz bīstamām zonām; pauž nožēlu, ka viņi joprojām

pārāk bieži kļūst par bezjēdzīgas vardarbības upuriem, tiek arestēti vai saņemti par kļūlniekiem; stingri nosoda jebkādas pret palīdzības organizāciju darbiniekiem vērstas darbības;

7. uzskata, ka humānā palīdzība pēc iespējas pirmām kārtām jāpiešķir vājākajām un neaizsargātākajām grupām, īpaši sievietēm un bērniem; tāpēc uzskata, ka, sniedzot humāno palīdzību, lielāka uzmanība jāpievērš attīstībai, izglītībai un apmācībai, lai neaizsargātās grupas ātrāk izprastu savu stāvokli un lai sniegtā palīdzība daudz efektīvāk uzlabotu situāciju attiecīgajā vietā;
8. uzskata, ka ES humānā palīdzība jāpapildina arī ar politiskiem un diplomātiskiem pasākumiem, lai tā atbilstu starptautiskajām tiesībām, īpaši starptautiskajām humanitārajām tiesībām, kas ir prioritāte valstij, kura saņem palīdzību; šajā sakarā uzskata, ka jānosaka — prioritāte ir atbilstība 2005. gada darbības pamatnostādņem un tas, kā trešās valstis un, iespējams, nevalstiskās organizācijas ievēro šīs pamatnostādnes, sniedzot starptautisko humāno palīdzību;
9. pauž pārliecību, ka, sniedzot neitrālu un neatkarīgu ES humāno palīdzību, vienlaikus arī jāveicina šīs darbības neitralitāte un tās neatkarība no jebkādas aktīvas militāras palīdzības; atzīmē, ka atsevišķos humanitāro katastrofu gadījumos humānās palīdzības kravu transportam var būt vajadzīga militāra aizsardzība saskaņā ar starptautiskajām tiesībām;
10. norāda, ka ir jānodrošina palīdzības sniedzēju un visu humānās palīdzības darbinieku drošība, kā arī jānodrošina, ka civilās aizsardzības resursu un militāro iespēju izmantošana nekādā gadījumā netraucē humāno organizāciju darbu, bet drīzāk gan to papildina un atbalsta;
11. pievienojas aizvien skaļāk izteiktajām bažām, ka klimata pārmaiņu dēļ rodas ārkārtas humanitārās situācijas ar pārtikas trūkumu un tās veidojas galvenokārt dabas katastrofu (plūdi, ugunsgrēki, pārtuksnešošanās, lauksaimniecības krīzes utt.) rezultātā; aicina Komisiju attiecīgajos starptautiskajos forumos paust viedokli, ka humānā palīdzība ir saistīta ar klimata pārmaiņu novēršanu, un vairāk uzsvērt humānās palīdzības profilaktisko nozīmi, lai, labāk sagatavojoties krīzēm, samazinātu ar dabas katastrofām saistītos riskus;
12. uzskata, ka ir svarīgi īpašu uzmanību pievērst neaizsargātajām kategorijām (sievietes, bērni un gados vecāki cilvēki); uzskata arī, ka šāda pieeja ir jāiekļauj humānās palīdzības definīcijā;
13. ir gatavs apstiprināt kritērijus, kas ierosināti tādu partneru kā ANO, nevalstiskās organizācijas un Sarkanais Krusts izvēlei, kā arī apzinās, ka sasniegtajiem rezultātiem ir svarīgi piemērot pārskatatbildības un pārredzamības principus; tomēr uzsver, ka jānovērš nevajadzīgu birokrātisku kavēkļu vairošanās šajās partnerorganizācijās, lai tās savus darbiniekus un resursus var veltīt galvenokārt humānās palīdzības sniegšanai.

REZULTĀTI GALĪGAJAM BALSOJUMAM KOMITEJĀ

Pieņemšanas datums	2.10.2007
Galīgā balsojuma rezultāti	+: 21 -: 0 0: 3
Deputāti, kas bija klāt galīgajā balsojumā	<i>Vittorio Agnoletto, Christopher Beazley, Véronique De Keyser, Richard Howitt, Metin Kazak, Vytautas Landsbergis, Pasqualina Napoletano, Annemie Neyts-Uyttebroeck, Raimon Obiols i Germà, Vural Öger, Hubert Pirker, Samuli Pohjamo, Libor Rouček, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Jacek Saryusz-Wolski, Hannes Swoboda, Josef Zieleniec</i>
Aizstājējs(-i), kas bija klāt galīgajā balsojumā	<i>Giulietto Chiesa, Alexandra Dobolyi, Árpád Duka-Zólyomi, Evgeni Kirilov, Marios Matsakis, Yiannakis Matsis, Luis Yañez-Barnuevo García</i>
Aizstājējs(-i) (178. panta 2. punkts), kas bija klāt galīgajā balsojumā	